

Albanija.

Tako se imenuje zapadni del slovansko-grškega póluotoka tjà proti jadranskemu morji; to je dolg all ozeek in gorat pas mej Črno goro, Bosno, Macedonijo in jadranskim morjem ležêč. Del se na tri dele: na severno, srednjo in južno Albanijo. Prebivalci so različne národnosti. Turei živé po mestih, nekaj kot uradniki, nekaj kot vojaci, rokodelci in kupci. Na severu in vzhodu živé Slovani; ob meji črnogorskejsi Srbi. V južnej Albaniji prebivajo Grki, med katere so se tudi cigani in Armenci zatrosili. V sredini dežele živé malo ne sami Arnavti (Albanci, Skipetarikot pranaselniki te zemlje). Jezik arnavtski je indoevropskega porekla s sosednimi jeziki jako pokažen. Arnavti pišejo z grškimi písmeni, časi pa tudi z izvirnimi znaki abecede arnavtske. Arnavti so najkrásnejše pleme v Turčiji, posebno so Toski, kakor gorejanci v obče, lepe vitke rasti, močnih pleč, lepega lica in temnih,



Albán.

dolgi las. Obleka jim je posebno krasna; nad robačo (srajco) je telovnik in kazajka, gate nosijo široke. Vsak Albanec je oborožen z dolgo puško in s samokresom; izza pasú mu molí dolg nož. Voditelji nosijo tudi sabljo ob boku. Hranijo se navadno z mlečnimi in močnatimi jedili, s koruzno kašo, z rižom, jajci, kruhom, a ne toliko z mesom. Albanci so sploh trezen, dosti zdrav in krepak narod.

Posebno znamenito mesto v Albaniji je Skader, ki šteje 30.000 prebivalcev in stoji na mestu, kjer reka Bojana teče iz skaderskega jezera. Ljudje se pečajo največ z obrtnijo, tesanjem ladij in kupčijo. V mestu Janini v južnem delu Albanije se nareja z zlatom prešita tkanina in svilenina.